

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2C/169/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915204310
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5915204310.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom v právnej veci navrhovateľky: G. A., nar.X.X.XXXX, bytom Z. XXX, právne zastúpenej Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom Námestie A.Hlinku 54, Ružomberok, proti odporcovi: U. A., nar.XX.X.XXXX, bytom Z. XXX, v konaní o určenie výživného pre rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Odporca je povinný od 21.7.2015 prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 50,- eur mesačne vždy do každého 20.dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky.

Zameškané výživné, ktoré vzniklo odporcovi od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vo výške 367,71 eur súd povoľuje odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s bežným výživným vo výške 30,- eur mesačne až do úplného zaplataenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok v prípade, že nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, prvá splátka počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.7.2015 sa navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu výživným vo výške 150,- eur mesačne vždy do 20.dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 21.7.2015 k rukám navrhovateľky a náhrady trov tohto konania.

Navrhovateľka návrh po skutkovej stránke odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7P/78/2013 zo dňa 25.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.10.2014. Mal. syn U., nar.XX.XX.XXXX bol na čas po rozvode zverený do starostlivosti navrhovateľky a odporca bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne a 50,- eur mesačne na tvorbu úspor. Odporca si počas manželstva zvolil nevhodný životný štýl, najväčší problém bol jeho sklon k alkoholizmu, ktorý nič nemal spoločné s rodinou, a to bol hlavný dôvod rozpadu manželstva, odporca žil počas trvania manželstva ako slobodný, bez povinností a záväzkov vo vzťahu k bývalej manželke a mal. synovi, tým manželstvo s odporcom neplnilo svoj spoločenský účel. Odporca sa v súčasnosti nezaujíma, či mal. synovi niečo nechýba, či je zdravý, spokojný, či má navrhovateľka peniaze na jeho výživu a starostlivosť. Po rozvode manželstva s odporcom ukončili medzi sebou kontakt, sporadicky sa informujú len ohľadom dieťaťa. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je podmienený tým, že jeho poskytovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Právna zástupkyňa navrhovateľky ďalej poukázala na ust. § 23 ods. 2 Zákona o rodine. Nastala

situácia, kedy navrhovateľka poberá iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 17,- eur a nemá tak dostatok finančných prostriedkov na živobytie. Navrhovateľka je v súčasnosti bez zamestnania, mala záujem zamestnať sa v regióne, žiaľ bezúspešne. Možnosť navrhovateľky uplatniť sa na trhu práce je značne obmedzená, pretože zabezpečuje starostlivosť o mal. dieťa a dieťa vyžaduje starostlivosť matky v čase voľna, víkendov, čo bráni navrhovateľke ako osobe žijúcej s dieťaťom prijať zamestnanie v nočných hodinách a počas víkendov. Pracovné príležitosti navrhovateľky sú značne obmedzené aj z dôvodu jej nízkeho vzdelania, nakoľko nemala možnosť riadne ukončiť štúdium na strednej škole po narodení mal. syna. Má len základné vzdelanie, pričom dôvodom tohto je skutočnosť, že nemohla ukončiť stredoškolské vzdelanie z dôvodu narodenia syna, s ktorým bola na materskej dovolenke. Z dávok v hmotnej núdzi, ktoré momentálne poberá vo výške 17,20 eur, musí pokryť mesačne stravu, ošatenie, hygienické potreby. Odporca je zaviazaný prispievať na výživu mal. syna sumou 150,- eur mesačne, z toho 50,- eur na tvorbu úspor, a to je suma, ktorá podlieha schváleniu súdom, a tak navrhovateľke ostáva na výživu dieťaťa 100,- eur. Navrhovateľka nemá prostriedky na uspokojenie svojich kultúrnych potrieb ako aj ďalšieho vzdelávania a športovania, nakoľko nevlastní žiadne majetok väčšej hodnoty, alebo nehnuteľnosti, pričom so synom býva u rodičov v rodinnom dome. Na záver odôvodnenia svojho návrhu poukázala na § 72 ods. 1 Zákona o rodine.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že jeho podnikanie sa skončilo s poukazom na nedostatok zákazok, a preto bol nútený zrušiť živnostenské oprávnenie a od 14.10.2015 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Ak by aj podnikanie neukončil, nebol by schopný prispievať na výživu bývalej manželky takou sumou. Keby nebýval u rodičov, nebol by schopný splniť ani svoje základné potreby. Po zaplatení výživného na syna a ich spoločných potrieb mu ostáva minimálna a nedostatočná suma na svoju osobnú potrebu. Nevidí žiadny dôvod na to, aby prispieval bývalej manželke, keďže po rozvoде zaplatil všetky spoločné záväzky a ešte od neho bývalá manželka žiada príspevok. Od januára 2015 býva v F. so svojim novým priateľom, pričom bez jeho súhlasu zobrala aj syna. Na záver preto navrhol návrh navrhovateľky ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp.zn. 2C/169/2015 zo dňa 19.10.2015 návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol, pričom odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Proti uvedenému rozsudku podala navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 9Co/752/2015-65 zo dňa 5.1.2016 rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Žiline vyplynulo, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva, z akých dôkazov vychádzal súd pri skutkovom zistení, že navrhovateľka je schopná sama sa živiť, keďže má objektívne možnosť a časový priestor, aby si našla zamestnanie, resp. si zvyšovala kvalifikáciu, pričom z dôkazov predložených navrhovateľkou vyplýva opak, keď z jej výpovede nevyplýva ani skutkové zistenie, že je schopná sama sa živiť. Okresný súd v odôvodnení rozsudku nevyhodnotil dôkaz predložený odporcom, a to prehľad transakcií na jeho účte v roku 2015, z ktorého vyplynulo, že spoločnosť Domotherm s.r.o. mu poukazovala v priebehu roka 2015 platby. V októbri 2015 mu síce poukázala iba sumu 318,04 eur, avšak navrhovateľka tvrdila, že zrušenie živnosti odporcom bolo účelové, odporca s uvedenou spoločnosťou neprestal spolupracovať, pričom navrhovateľka tvrdila, že k zrušeniu živnosti nedošlo len z dôvodu poklesu zárobkov, ale z toho dôvodu, že podala návrh na súd na určenie manželského výživného na rozvedenú manželku. Z odôvodnenia rozsudku ďalej nevyplývalo, prečo súd nevykonal navrhovateľkou navrhnutý dôkaz, aby zistil, či vyššie uvedená spoločnosť má objednávky pre odporcu, resp. z akého dôvodu prestal pre nich pracovať. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu vykonať dokazovanie v tomto smere aj vo vzťahu k ust. § 72 ods. 2 a § 75 ods. 2 Zákona o rodine a vo veci opätovne rozhodnúť včítane trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Po zrušení rozsudku prvostupňového súdu Krajským súdom v Žiline súd vytýčil termín pojednávania na deň 10.2.2016. Na tomto pojednávaní navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu a uviedla, že od 1.2.2016 sa zamestnala ako brigádnička na 4 hodiny - pomocná sila v kuchyni na základnej škole. Doplnila, že i naďalej poberá hmotnú núdzu vo výške 17,20 eur mesačne a k brigádnickej činnosti uviedla, že má dohodnutý odmenu 0,70 eur na hodinu, pričom pracuje 4 hodiny denne, čiže dostáva mesačne okolo 56,- eur. Uviedla, že je stále vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, pričom by mala byť vyradená. Doplnila, že je schopná sama sa živiť, nemá žiadne prekážky okrem toho, že má iba základné vzdelanie, preto má obmedzené možnosti príjmu a riadneho zamestnania.

Právna zástupkyňa navrhovateľky zotrvala v plnom rozsahu na svojich doterajších vyjadreniach a prednesoch, pričom uviedla, že nie je v schopnostiach navrhovateľky zabezpečiť si finančné prostriedky tak, aby si zabezpečila svoje nevyhnutné mesačné životné potreby.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní navrhol návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko navrhovateľka je práce schopná, je schopná sama sa živiť. Keď boli manželia, chodila za inými chlapmi, pričom on tiež k tomu prispel, avšak až potom začal piť, nesprával sa tak, ako by sa mal a neriešil manželskú krízu tak, ako mal, a teda doplnil, že aj on má na tom svoj podiel viny. Uviedol, že momentálne je dobrovoľne nezamestnaný, pričom bol tri dni robiť načierno, aby zaplatil alimenty, pričom by mal ísť pracovať do Holandska alebo Veľkej Británie, kde by mal dosahovať príjem okolo 900,- libier alebo eur mesačne po odrátaní cestovných nákladov a nákladov na bývanie.

Na pojednávaní konanom dňa 24.2.2016 súd konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorý zobral termín pojednávania na vedomie na pojednávaní konanom dňa 10.2.2016, pričom svoju neúčast' neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní v plnom rozsahu zotrvala na podanom návrhu a navrhla, aby súd vyhovel návrhu navrhovateľky v celom rozsahu.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že sa bola informovať aj na ďalšie pracovné miesta, avšak všade jej odpovedali negatívne s tým, že ju nemôžu zobrať, pretože nemá ukončené stredoškolské vzdelanie. Doplnila, že i naďalej pracuje na dohodu, kde má príjem okolo 0,70 eur na hodinu a vykonáva túto prácu 4 hodiny denne. Doplnila, že dňa 21.2.2016 jej odporca oznámil, keď si bol po syna, že odchádza do Anglicka, konkrétne do Londýna, a zrejme preto sa nezúčastnil pojednávania.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7P/78/2013, ako aj s ďalšími dôkazmi, a to najmä so správou zo spoločnosti Domotherm s.r.o. so sídlom Liesek 115, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7P/78/2013-143 zo dňa 25.9.2014, pričom mal. U. A., nar.XX.XX.XXXX bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matke s tým, že matka bude mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletého výživným vo výške 100,- eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa a sumu 50,- eur na tvorbu úspor vždy do každého 15.dňa v mesiaci na osobitný účet mal. dieťaťa. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 14.10.2014. Navrhovateľka je v súčasnej dobe zamestnaná brigádnicky ako pomocná sila v kuchyni, pričom poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 17,20 eur, prídavky na dieťa vo výške 23,52 eur a z brigádnickej činnosti má príjem okolo 56,- eur mesačne. Odporca je dobrovoľne nezamestnaný, pričom podľa vyjadrenia navrhovateľky mal 21.2.2016 odísť za prácou do Veľkej Británie. Zo správy spoločnosti Domotherm s.r.o. zo dňa 23.2.2016 vyplynulo, že odporca pracoval pre ich spoločnosť v mesiacoch január až september 2015 ako samostatne zárobkovo činná osoba na základe telefonických objednávok a podľa potreby spoločnosti, pričom mu boli vystavené faktúry za jeho prácu. Svoju prácu si odvádzal svedomito k spokojnosti objednávateľa. Bližšie dôvody, pre ktoré ukončil so spoločnosťou spoluprácu, nepoznali, pričom predpokladajú, že si našiel prácu bližšie k svojmu bydlisku.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod

manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Vyššie citované zákonné ustanovenie umožňuje tomu z rozvedených manželov, ktorý nie je schopný sám sa živiť, žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu. Vyživovacia povinnosť rozvedeného manžela je podmienená tým, že bývalý manžel nie je schopný sám sa živiť. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že dôvody uplatňované pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela spočívajú spravidla v starostlivosti rozvedených manželiek o mal. deti, prípadne o deti staršie, avšak invalidné alebo vyžadujúce si osobitnú starostlivosť, alebo o deti, ktoré z rôznych dôvodov nemôžu byť umiestnené v kolektívnych zariadeniach. Túto zákonnú podmienku považuje súdna prax za splnenú i v prípadoch, ak podľa lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku nie je rozvedená manželka vzhľadom na svoj vek alebo zdravotný stav schopná zárobkovej činnosti alebo nemá možnosť a príležitosť za danej situácie si získať primerané zamestnanie (stratila svoju kvalifikáciu). Schopnosť rozvedeného manžela živiť sa sám neurčujú len jeho zárobkové schopnosti a možnosti, ale aj jeho majetkové pomery. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Zákona o rodine ten z rozvedených manželov, ktorý nie je schopný sám sa živiť, má nárok na príspevok na primeranú výživu podľa jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Oprávneným je bývalý manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť. Táto neschopnosť môže vyplývať zo subjektívnych alebo objektívnych skutočností na strane oprávneného. Medzi subjektívne skutočnosti patrí zlý zdravotný stav, žiadna kvalifikácia alebo strata v dôsledku dlhodobej absencie v zamestnaní alebo z dôvodu výkonu osobnej starostlivosti o deti a rodinu. Objektívnymi skutočnosťami sú osobná starostlivosť o mal. dieťa do 3 rokov, resp. staršie dieťa, ak si vyžaduje nepretržitú opateru. Schopnosť bývalého manžela sám sa živiť, sa však neodvodzuje len od jeho skutočných a potencionálnych zárobkových možností, ale aj od jeho majetkových pomerov.

Na základe doplneného dokazovania, po vylúčení účastníkov konania a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný, pričom súd prehodnotil svoj predchádzajúci právny názor. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka je síce schopná pracovať, avšak z dôvodu nedostatku vzdelania a nedostatku pracovných príležitostí na trhu práce nie je schopná uspokojiť v plnom rozsahu svoje základné životné potreby. Z tohto dôvodu má preto navrhovateľka sťaženú možnosť sa zamestnať, nakoľko má len základné vzdelanie, pričom treba skonštatovať, že túto skutočnosť si čiastočne zavinila aj sama, nakoľko počas štúdia otehotnela a vydala sa. Samotná navrhovateľka uviedla, že bola mladá, a že túto skutočnosť podcenila. Súd však prihliadol aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahu medzi manželmi. Samotný odporca pripustil, že aj on má svoj podiel viny na rozpade manželstva, pil, nesprával sa k manželke tak, ako mal a neriešil manželskú krízu tak, ako mal. Čiže táto skutočnosť prispela k tomu, že navrhovateľka sa ocitla v takej situácii, v akej sa v súčasnej dobe nachádza. Navrhovateľka poberá iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 17,20 eur a príjem z brigádnickej činnosti, pričom zarobí 0,70 eur na hodinu a pracuje 4 hodiny denne. Okrem toho poberá aj prídavky na dieťa a výživné na mal. dieťa od odporcu. Táto suma peňazí však nestačí na to, aby navrhovateľka uspokojila svoje najnevyhnutnejšie základné životné potreby. Odporca, ktorý s návrhom navrhovateľky nesúhlasil, tvrdil, že ukončil živnostenské podnikanie z dôvodu, že mal nedostatok zákaziek. Táto skutočnosť sa však v konaní ukázala ako nepravdivá, nakoľko zo správy jeho posledného dodávateľa prác a platiteľa faktúr vyplynulo, že odporca pracoval pre ich spoločnosť v mesiacoch január až september 2015, pričom predložili aj prehľad faktúr, ktoré boli v prospech odporcu uhradené. Spoločnosť jednoznačne uviedla, že nevedela uviesť dôvody, pre ktoré odporca s nimi ukončil spoluprácu. Tvrdenie odporcu, že ukončil živnostenské podnikanie z dôvodu nedostatku zákaziek, sa teda ukázalo ako nepravdivé. Odporca teda v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a súdu dostatočne nepreukázal, z akého dôvodu ukončil živnostenskú činnosť. Samotná odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že odporca mal dňa 21.2.2016 odísť za prácou do Anglicka. Za takto zisteného skutkového stavu súd opätovne prehodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 50,- eur mesačne. Ako už súd vyššie uviedol, i odporca zavinil situáciu, v ktorej sa v súčasnej dobe nachádza navrhovateľka. Tým, že neriešil riadne a včas manželskú krízu a mal veľký podiel na rozpade manželstva, zavinil situáciu, že navrhovateľka ostala výživnou odkázaná sama na seba spolu s maloletým dieťaťom.

Na druhej strane však bude aj na samotnej navrhovateľke, aby si zvýšila vzdelanie, kvalifikáciu, nakoľko uviedla, že mal. dieťa je zdravé, a teda nič jej nebráni v tom, aby pokračovala vo svojom štúdiu. Tým si sama zabezpečí lepší životný štandard, lepšie životné podmienky. Navrhovateľka je vo veku, kedy

je ešte schopná zvyšovať si kvalifikáciu. Z tohto dôvodu preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa podaným návrhom navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu sumou 150,- eur mesačne, súd návrh vo zvyšnej časti zamietol ako nedôvodný. Ako už súd konštatoval vyššie, i navrhovateľka prispela k tomu, že manželstvo sa rozpadlo, sama uviedla, že nedokončila si školu, hoci tak mohla urobiť, pretože bola mladá, túto skutočnosť podcenila, a teda táto skutočnosť nemôže byť na ujmu odporcu. Bude teda i na samotnej navrhovateľke, aby vyvinula zvýšené úsilie a dokončila si vzdelanie. Súd mal za to, že navrhovateľkou navrhovaná suma je neadekvátna k príjmovým a majetkovým pomerom odporcu, ktorý síce mal ísť pracovať do Anglicka, avšak súd zohľadnil tú skutočnosť, že odporca prispieva na mal. dieťa výživným a sám bude mať svoje náklady spojené s vycestovaním za prácou do zahraničia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd návrh navrhovateľky zohľadniac i jej podiel viny na súčasnom stave ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že odporcovi, ktorý mal v prevažnej časti úspech, nakoľko návrh navrhovateľky bol vo väčšej časti zamietnutý, právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca si v konaní žiadne trovy konania neuplatnil ani mu zo spisu žiadne trovy konania nevyplyvali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/,f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.